

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 3 • November 2015 • 73ste jaargang

Meditatie

Zeg de steden van Juda: zie *hier* is uw God!

Jesaja 40:9

Velen om ons heen beweren dat er geen God is. Zij lijden niet onder de afwezigheid van God. Zij houden geen rekening met Hem en denken zonder Hem te kunnen leven.

Maar, als je God hebt leren kennen in je leven, kun je niet meer zonder Hem. Als je dan niet het gevoel hebt dat Hij er is en nabij is, kun je vertwijfeld je afvragen: waar is God, op Wie ik bouwde?

Zo is er bij Israel in Babel moedeloosheid en kan het klagen: de HEERE heeft mij verlaten.

Aan dit volk mag Jesaja, de evangelist van het Oude Testament zeggen: zie, hier is uw God! Als een groot wonder, als een en al evangelie. Wie had dit nu gedacht, wie had dit nu verwacht? Het volk van God was vanwege hun zonden, van het verlaten van hun God en het dienen van andere goden in Babel terecht gekomen. Als straf op hun zonde.

Maar, wat moet de profeet nu namens God tot Zijn volk zeggen? Zie, hier is uw God.

Hij is genadig; en Hij is trouw aan Zijn eigen woord: Ik zal u niet verlaten. De volken rondom sarren Gods volk: waar is nu uw God? Hij was niet in staat u in Zijn land te houden en daar-

om zit u in Babel. Vanwege hun zonden wordt de HEERE gesmaad en Zijn Naam ontheiligt, zoals de profeet Ezechiël uitdrukkelijk laat weten. Toch mag Israel het horen: zie, hier is uw God. Als een en al genade.

Maar wat zie je ervan? Hoor wat Jesaja nog meer mag verkondigen: Een Kind is ons geboren. En: De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem. Zo spreekt deze evangelist van de Heere Jezus, alsof Hij al geboren is en alsof Hij al geleden heeft. Zo mag hij nu al verkondigen: zie, hier is uw God. Bij de komst van Christus op aarde laat een engel het volle evangelie horen: zie, ik verkondig u grote blijdschap: u is heden geboren de Zaligmaker. Nu is het vervuld wat Jesaja sprak: zie, hier is uw God. Om al uw zonden te verzoenen. *Laat het klinken overal: Jezus Christus is geboren, als een Koning in een stal.* Bij Hem moeten we zijn om heil te ontvangen, om te delen in de vergeving van de zonden. De zaligheid is in geen ander. We moeten door Hem alleen zalig worden, zo laten Petrus en Johannes dit weten in Jeruzalem, als het hen verboden wordt de Naam van Jezus ooit nog een keer te noemen in

In deze periode in de wereldgeschiedenis vol onzekerheid en onrust verschijnt ons blad weer "gewoon". De inhoud biedt ditmaal een meditatie van onze medewerker ds.J.Van Amstel; dan volgen, de bekende rubrieken "Draagt elkanders lasten" en "Belijden en Beleven".

Ds.J.A H Jongkind uit Brandwijk behandelt weer één van de zonen van Jakob namelijk Dan. Onze voorzitter ds. J Willemsen vervolgt met zijn derde artikel zijn serie over de ouderdom bij het licht van Prediker 12, terwijl ds J Van Amstel ons meeneemt naar de rijke prediking van de Erskines.

Ook dit jaar is er alle reden tot dankbaarheid voor ons allen, zeker gezien de wereldsituatie, de jaarlijkse viering van de Dankdag voor gewas en te houden.

Ditmaal mogen we onze medewerker ds J Van Amstel feliciteren met zijn 50 jarig ambtsjubileum dat hij samen met zijn vrouw en gezin op 28 oktober mocht gedenken. Ds Van Amstel heeft nog een goede gezondheid waardoor hij in staat is zondags de gemeenten te dienen. Wij zijn er dankbaar voor dat hij ook ons wil dienen met zijn pennenvruchten

Eindredacteur
ds. J. Oosterbroek

deze stad. Wij kunnen het niet laten, verweren zij zich.

Jesaja zegt: klim op een hoge berg (de manier van nieuw verkondigen in die tijd) en zeg het tot de steden van Juda: zie, hier is uw God.

Zo komt de Heere nu tot ons en verkondigt indringend wie Hij is en dat Hij er is. Hier en nu!

Wie zou dan niet tot die Heere komen? Zoals de herders in Bethlehem zich

haasten om Hem te zoeken. Zo vonden ze Hem ook.
Zie, hier is uw God!

Ede,
ds. J. Van Amstel

Geloof, hoop en liefde

*Geloven in, is tot God de schepper komen,
Waardoor hij zijn goedheid in laat stromen,
Je hart laten bereiken door Zijn Geest,
Dan wordt geloven in een levend feest,
Geloven in geeft een rijkelijk fundament,
Aan het leven wie of waar je ook bent,
Nooit zal het geloof de mens beschamen,
Daar waar Zijn kinderen tot Hem kwamen,
Samen geloven en samen verder,
Met het Kerstkind als de goede Herder,
Een goede toekomst komt in het zicht,
Door donkere wolken schijnt weer licht,
Hopen op is vooruit zien naar de tijd,
Van de wederkomst die al is voorbereid,
En zal komen zoals we mogen verwachten,
Die hoop zal al ons lijden doen verzachten,
Hoop, hopen op geeft nieuwe levenskracht,
Aan de mens die Hem, de Heer verwacht,
Hoop is ook bidden voor die ander mens,
Aan hoop en bidden zit geen enkele grens,
Liefde naar God Die ons genade schenkt,
Zal leiden tot liefde die steeds weer wenkt,
Naar de goedheid van Hem die wedervaart,
Tot de mens die Zijn grote liefde aanvaardt,
De liefde van mensen komt bij elkaar,
Ze laten het zien zelfs in het openbaar,
Verbonden door die liefde maakt leven,
Leven door liefde is heel veel liefde geven,
Geloof, hoop en liefde gaan zij aan zij,
En daar is vaak een vaste uitstraling bij,
Zij zijn alle drie van heel veel waarde,
Daar waar men ze met het hart aanvaardde,
Een hart dat klopt maar ook wel eens beeft,
Het is de drie eenheid die weer leven geeft,
Daar is aan de horizon steeds weer lichtend licht,
Dat gaf en geeft aan mensen vaak weer evenwicht.*

G. J. Gijlers, Coevorden.

Belijden en Beleven

ONS BIDDEN (2)

Aan de hand van de Heidelbergse Catechismus willen wij in deze rubriek nadenken over ons bidden.

U vindt dat onderwijs in zondag 45 van dat leerboek van de kerk.

Ditmaal gaan we nadenken over de vraag *hoe wij bidden zullen*

Niet elk gebed is de Heere aangenaam. Van Kaïn en Abel lezen we, dat zij beiden offerden. Maar het offer van de een werd verworpen, het offer van de ander werd aangenomen. En wat zegt Gods Woord? 'U ontvangt niet, omdat u kwalijk bidt' (Jak. 4 : 3). Vgl.

Jes. 29 : 13). Helaas, hoeveel vormelijkheid en dodelijke sleur is er in veler gebedsleven. Iemand schreef: 'Goed bidden zit niet in een welsprekende tong, maar in een welgesteld hart.' De Heidelberger vraagt verder in vraag 117: Wat behoort tot zulk een gebed, dat God aangenaam is en door Hem verhoord wordt? En dan worden er drie dingen genoemd:

1. een degelijke basis van schriftuurlijke kennis van God;
2. een grondige kennis van onszelf ter verootmoediging;
3. een vast geloof in de verhoring van ons gebed om Christus' wil.

1. Een degelijke basis van schriftuurlijke kennis van God.

Wie God niet kent zoals Zijn Woord ons Hem openbaart, kan niet recht bidden. Hij heeft geen goede verwachtingen in zijn gebeden. Hij overvraagt de Heere of bidt zonder te hopen. We bidden alleen naar Gods Woord, als we ook echte verwachting hebben van dat Woord. Vgl.

Joh. 4 : 22-24; Rom. 8 : 26; Jak, 1 : 5; 1 Joh. 5 : 14; Openb. 19 : 10.

Johannes Calvijn schrijft: 'Door het geloof worden de schatten uitgegraven, die door het Evangelie des Heeren aangewezen zijn en die ons geloof aanschouwd heeft.'

Wij behoeven toch niet te bidden tot een onbekende God? Vgl. Hand.

17 : 23. Wat hebt u te verwachten van de God van de Bijbel? Hij wil zeker niet, dat u voor eeuwig omkomt. Hij overtreft alle verwachtingen van een moe getobd en uitgeteerd mensenkind dat geen uitkomst ziet en toch niet anders kan dan alles van Hem verwachten.

2. Een grondige kennis van onszelf ter verootmoediging. Wij behoren – aldus antwoord 117 – onze nood en ellendigheid recht en grondig te kennen en ons voor Gods majesteit te verootmoedigen, onder het welverdiende oordeel van God. Vgl. 2 Kron. 20 : 12. 'Een verneerd en verslagen hart veracht God niet.' 'De Heere is nabij de gebrokenen van harte; en Hij behoudt de verslagenen van geest' (Ps. 34 : 19). Maar wat hoog is voor Hem, is Hem een gruwel. Abraham smeekte God om het behoud van Sodom en bleef tot het uiterste aanhouden bij God, hoewel hij wist, dat hij stof en as was. Zie Gen. 18 : 23vv. Waar blijven wij, als we God onder ogen komen? Augustinus bad eens: 'Heere, bekeer mij, maar niet nu.' Lange tijd kon hij van de zonde geen afscheid nemen. Vgl. Ps. 2 : 11 en 34 : 19 ; Jes. 66 : 2. Daarmee in overeenstemming behoort ook de houding van ons lichaam te zijn in onze gebeden. In de Bijbel komen we biddende mensen tegen van wie hun lichaam drie verschillende gestalten kon aannemen. Hetzij:

a. als die van een dichter die zegt:
'Al 't aardrijk smeeke' U, neergebogen'
(Ps. 66 : 2 ber.); of

b. als van de dichter die zingt: 'Wat
blijdschap smaakt mijn ziel, wanneer ik
voor U kniel' (Ps. 126 : 8); of

c. als van de dichter die zegt: 'Mijn beë
met opheven handen, klimm' voor Uw
heilig aangezicht' (Ps. 141 : 2a ber.).
Welke houding u bij uw bidden ook aan-
neemt, laat het de houding zijn, die
getuigt van de hoogste eerbied en het
diepste ontzag. Zo past het ons tegen-
over de majesteitelijke God.

3. Een vast geloof in de zekere verho-
ring van ons gebed om Christus' wil.
Niettegenstaande wij zulks onwaardig
zijn aldus antwoord 117 HC. Echte ver-
ootmoediging en geloof gaan altijd hand
in hand, ook in het gebed. Bidden mag
gepaard gaan met een vast vertrou-
wen. Wie twijfelt, is als een baar der
zee (Jak. 1 : 6). 'Wie tot God komt,
moet geloven, dat Hij is en een Beloner
is van degenen, die Hem zoeken.' (Hebr.
11 : 6). Vgl. Ps. 27 : 8; Dan. 9 : 18;
Matth. 7 : 8; Joh. 14 : 13 en 16 : 23.

Zulk gelovig bidden kan er alleen bij ons
zijn, als we het oog gericht hebben op de
overste Leidsman en Voleinder van het
geloof, Jezus Christus (Hebr. 12 : 2a). Zie
en houd in gedachten, hoe Hij Zich in de
hof van Gethsemané op het diepst verne-
derde, toen Hij Zijn Vader smeekte, om
indien mogelijk de beker van het lijden
aan Hem te laten voorbijgaan en op
Golgotha riep aan Zijn vloekhout:
'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij
verlaten?' (Matth 27 : 46b slot).

Weet u waar u nu deze geweldige
Voorbidder kunt vinden? Aan de rech-
terhand van Zijn Vader in de hemel.
Daar is Hij als Uw schuldovernemende
Borg bezig om het faillissement van uw
leven en uw zaken te regelen. In Zijn

verzoeningswerk ligt genoeg reddings-
kracht voor heel de wereld. Geloof u
dat? 'Dit is de vrijmoedigheid, die wij
tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden
naar Zijn wil, Hij ons verhoort.' Zie
Rom. 10: 14;. 1 Joh. 5:14.

Iemand van u zegt wellicht: 'Ik weet
niet van gebedsverhoringen. Mijn gebe-
den komen nooit verder dan het plafond
van mijn bidvertrek. De hemel zwijgt'.
Wilt u dan nog een ogenblik luisteren
naar wat Maarten Luther hierover zegt:
'Ik verkreeg soms meer dan ik gevraagd
had, al liet God mij wel eens even
wachten.' Wachtenstijd is geen verloren
tijd. God geeft wat wij nodig hebben te
Zijner tijd (letterlijk). Wij moeten ons
klokje dus gelijk zetten op Gods klok.
Nogmaals een woord van Luther: 'Als
God altijd deed, wat wij begeren, zou
Hij onze gevangene zijn.' Misschien is
het waar, dat er eigenlijk geen onver-
hoorde gebeden zijn. Kunnen we niet
beter zeggen: God verhoort op Zijn tijd
en wijze?

Ik las van Thomas van Aquino die een
droom had en in die droom zei God:
'Thomas, u hebt goed van Mij gespro-
ken; vraag wat u wilt en Ik zal het u
geven.' En wat antwoordde Thomas:
'Heere, geef mij niets, niets dan alleen
Uzelf.' Zo mag het. Zo is het goed.

*Ik heb mijn God dat is genoeg,
ik wens mij niets daarneven
Veel meer dan 't meeste, dat ik vroeg
is mij in Hem gegeven:
Mijn hoogste goed, mijn troost in smart
de trouwe Vader van mijn hart,
mijn eeuwig licht en leven.*

*Harderwijk
ds. J. Oosterbroek.*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

Ik wil u deze keer bemoedigen met een gedicht. De bijbel zegt: Je hebt niet meer dan Mijn genade nodig want kracht wordt zichtbaar in zwakheid (2 Kor 12: 9): "En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone."

Bedankt!

Mevrouw v/d Laan uit Haren bedankt iedereen die haar een kaartje heeft gestuurd voor haar verjaardag. Ze schrijft: 'Ik heb vele kaarten gekregen en was er heel blij mee. Dank je wel lieve mensen! Ik had een geweldige verjaardag!

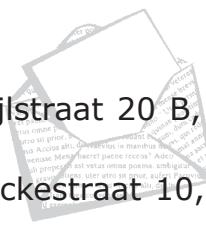

Verjaardagskalender

- 3 nov. Marjolijn-Petersen-Boekholt, Kamperweg 1, 3774 LG Kootwijkerbroek
- 6 nov. Mevr. A. Hofland, Westduinweg 1385, 2483 AZ Scheveningen
- 13 nov. Mevr. H. Kat- Oldejans, Het Haagje 89-22, 7902 LD Hoogeveen

Brievenbus

Alma Sierreveld, Vuurpijlstraat 20 B, 3053 EZ Rotterdam
Mevr. Veldman, De Klénckestraat 10, 9402 JK Assen
Dhr. L. Baaij, Zorgcentrum 'de Schutse', Kamer 116, F.M. Boogaardweg 10, 4697 GM St. Annaland

Mijn zwakheid, Uw kracht

*Buiten schijnt de zon
het zou mij vrolijk maken
als ik maar vergeten kon
moeiten die mijn leven raken.*

*Ik bid geeft U mij moed
ik leg mijn leven neer
bij U is 't immers goed
dat zegt U telkens weer.*

*Dan voel ik Uw armen
veilig om mij heen
ze willen mij verwarmen
zeggen, je bent niet alleen.*

*Mijn zwakheid is Uw kracht
die zichtbaar in mij wordt
Uw genade is de macht
door Uw Geest in mij gestort.*

*Ina van der Welle,
www.gedichtensite.nl*

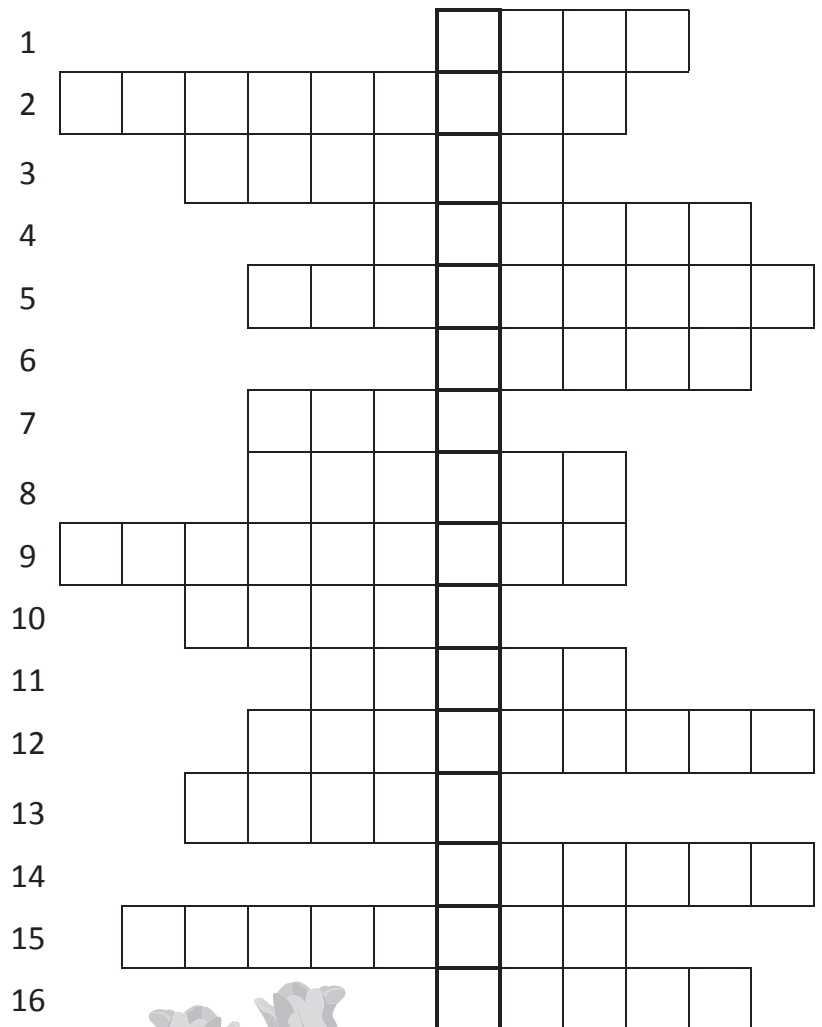
*Aan de voet van het kruis
is nog nooit iemand
verloren gegaan.*

Puzzelhoek

Voor u ligt weer een puzzel. U moet de woorden opzoeken, invullen en in het dikomlijnde gedeelte leest u van boven naar beneden de oplossing. Die kunt u naar mij opsturen. Alle antwoorden zijn te vinden in Handelingen 16, 17, 18 en 19. Het zal even zoeken zijn en ik wens u veel succes!

U kunt de oplossing insturen voor 1 december.

1. Hoeveel sabbatten handelde Paulus uit de schrift te Thessalonica? (17)
2. Deze man heeft een Joodse moeder en een Griekse vader (16)
3. In welke stad sprak Paulus op de Areopagus? (17)
4. In welke stad is A'quilla geboren? (18)
5. Deze man is een Areopagiet (17)
6. Wat is uit de hemel gevallen? (19)
7. Welke stad wilde Paulus graag zien? (19)
8. Van welk gebouw werden de fundamente bewogen? (16)
9. Waar heeft Paulus zijn hoofd geschoren? (18)
10. Deze man ging tegen de geboden van de keizer in (17)
11. Deze vrouw is purperverkoopster (16)
12. deze man is zilversmid (19)
13. Hoeveel zonen heeft Sceva? (19)
14. Stadhouders van Achaje (18)
15. Aan welk gebouw paalde het huis van Justus? (18)
16. Van welke godin maakte Demetrius tempelbeeldjes? (19)

De oplossing van de oktober-puzzel is:
De Bergrede van de Heiland

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

DE ZEGENINGEN VAN DE ZONEN VAN JAKOB (VII)

Dan

"Dan zal zijn volk richten, als een der stammen Israëls. Dan zal een slang zijn aan de weg, een adderslang nevens het pad, bijtende des paards verzenen, dat zijn rijder achterover valle" (Genesis 49:16 en 17).

Als Jakob op Dan komt, wordt het erg donker voor hem. Hij denkt: "Hoe heb ik het met je? Dan, ben jij dit?" Daar heeft hij het benauwd mee. Maar hij heeft het ook benauwd met zichzelf. Want zijn eigen leven komt ook in de gestalte van zijn kinderen voor hem te staan.

Je kinderen zijn niet jouw kopie. Maar je krijgt in je kinderen je trekken wel thuis. Jakob krijgt in Dan vooral de nare trek thuis van zijn eigen bedrieglijkheid. Jakob vergelijkt Dan met een adder. En dat is heel wat; dat hij van zijn eigen kind dit zo moet zeggen. Maar hij neemt hem ook sterk in bescherming. Dan telt ook mee.

Toen Lea al vier kinderen had en Rachel nog geen, had Rachel Jakob er toe geprest om een kind te verwekken bij haar slavin. Dan was zoiets als een halve bastaard. Jakob had nog wel gezegd: "Maar dat gaat zo toch niet, Rachel! En ik ben toch God niet?!" Maar hij moest wel. En God had haar stem niet gehoord. En ergens (God kan goed luisteren!) toch ook weer wel. Maar heel vroom zegt Rachel: "God heeft mij gericht. God heeft recht aan me gedaan". Maar dat klinkt veel vromer dan dat het vroom is.

Maar dat dubbele heeft Dan getekend. Hij dacht met list zich overeind te moeten houden. Dan is de zoon die het van je wil winnen en die je bedriegt. Maar als je het valse van Dan aan iemand vertelt, moet dat wel een ingewijde zijn, wil hij het snappen. Dan is slim. Maar

ook sluw. Hij doet wel erg "open"; maar hij is het niet echt. Dan is kundig. Het is helemaal niet uitgesloten, dat hij al gauw, als hij ergens "in" zit, de voorzitter is. Maar hij is ook uit op de macht. Hij wil heersen. Maar dat heeft hij zelf niet in de gaten. Hij heeft geen vermoeden van hoe hij feitelijk is. En hij is een hele constructieve man; maar hij is niet je vriend.

Dat "linke"; zit dat ook in ons? Ja, dat zit ook in ons. Er loopt ook in ons vaak veel door elkaar heen. Soms zijn we een kind van God en soms ook een vals dier. We lijken soms op de smalle en soms op de brede weg te lopen. We zijn onszelf vaak een groot raadsel. En zo schuifelend en listig sluipt de slang van de eigen eer en van de macht te willen grijpen binnen.

DE BRUG

*Dit is mijn troost in angst en pijn,
te weten, niet alleen te zijn,
maar dat mijn lot van kust tot kust,
geklonken in Gods Handen rust.*

*Ik vraag niet meer naar tijd en duur,
maar weet voorzeker, ieder uur,
hoe woest de storm, hoe hoog het
tij,
eeuwige armen onder mij!*

Uit: Naar veilige haven van
HUIB FENIJN.

Maar de Heere Jezus is een Man uit een stuk. Die het niet wint; maar Die duldt en Die draagt en Die lijdt. En Die ook een geslepen iemand zijn zonde vergeeft.

In het laatste boek van de bijbel wordt Dan niet meer genoemd.

Voorname heeft dat te maken

met dat het er, inclusief de stam van Jozef die als Manasse en Efraïm er twee is geworden, toch weer twaalf moeten zijn. Maar het is wel tekenend, dat er naar Dan in het nieuwe Jeruzalem geen poort is genoemd. Dat betekent niet, dat er uit Dan geen mensen in de hemel komen. Maar dat betekent, dat Dan er niet als Dan binnen zal gaan. Maar hij zal bij Juda, dat is Jezus Christus, moeten leren schuilen; en zo binnenkomen.

Jakob zegt: "Dan, je bent wel capabel; maar er zijn maar weinig mensen echt jouw vrienden en je hebt het er zelf naar gemaakt".

Maar hoe gaat het, als hij wordt bekeerd? Wel, dan is hij nog wel listig als een slang (dat blijft zo); maar hij is ook, naar een woord van Christus, oprecht als een duif (vgl. Mt.10:16). En hij leeft in een zeker onbezorgdheid en kinderlijkheid. Hij behoeft het voor zichzelf zo fanatiek niet meer op te nemen. Dat doet Christus voor hem.

Brandwijk

Ds. J.A.H. Jongkind

DANKDAG

De laatste wagen is van 't land gewankeld.

*Het jonge volk zat lachend boven op,
Ogen en haar van late zon doorsprankeld
Schuddend en schokkend ging 't hoog
heem op.*

Wij mochten samen weer de akker bouwen

Gij, Heer des hemels, en ik man van de aard

Wij minden hecht weerbarstige landouwen,

En hebben hen noch lust noch last gespaard.

Ik dreef mijn volk, Gij waart mijn harde drijver.

*De handen klampten 't schurende gerei.
Na korte slaap vonden wij lange ijver.*

En Zondags rustten wij zo zalig vrij.

Nu komen wij ten dank in Uw huis samen

O Grote Bouwer, handelde ik soms slecht,

Neem hart en have en wil mij niet beschamen,

Gedenk de zonden niet van uwen knecht.

Willem de Merode uit:

Tussen Ploeg en Sikkel.

Als u niet eerder beginnen wilt te bidden dan wanneer u meent waardig daartoe te zijn: dan moet u nooit bidden. Begin daarom terstond, midden in zulke gevoelens en gedachten; spring over waardigheid en onwaardigheid heen, al bent u ook van alle kanten besprongen door zonden. Hoe minder woorden, hoe beter gebed. Bid daarom kort, maar vaak en krachtig.

Maarten Luther

Wij zijn op weg naar ons eeuwig huis. (3)

Prediker 12

Wij weten dat we hier op aarde niet altijd kunnen blijven, en in dit leven niet altijd kunnen blijven. Wij zijn op weg naar de toekomst en kunnen ons dan ook niet al te zeer vastklampen aan de dingen van dit leven. We worden steeds meer losgemaakt om ons te richten op wat komen gaat. Maar de weg naar de toekomst is niet altijd zo gemakkelijk voor ons. Het valt soms moeilijk als we de achteruitgang ook in ons eigen leven opmerken. Als we niet meer zo rustig kunnen slapen maar 's morgens opstaan op de stem van de vogels. Als de zangeressen neergebogen zijn, de stem ijl en dun wordt en we ook allerlei tonen niet meer zo goed kunnen onderscheiden. Er is een achteruitgang in het spreken en in het luisteren en daardoor wordt de eigen wereld steeds kleiner, worden we beperkter in datgene wat we opmerken en in datgene wat we kunnen uiten. We krijgen dan dikwijls het gevoel dat we niet meer bij deze tijd horen en dat ons leven in het verleden ligt. Maar door het gevoel dat we niet meer in deze tijd passen wil de Heere ons juist op de toekomst richten, op datgene wat Hij in de toekomst heeft bereid voor al de Zijnen.

Bij het klimmen van de jaren wordt het moeilijker om tegen een steile heuvel op te lopen en gaat het niet zo gemakkelijk meer als de weg niet helemaal gelijk is. Daarbij komt dan dikwijls nog wat angst voor het drukke verkeer en voor allerlei dreigingen die er onderweg kunnen zijn. Die angst is er voor werkelijke gevaren die er zijn als we ons op

weg begeven, maar die angst is er ook voor gevaren die we denken dat er kunnen zijn, juist ook omdat we ons niet meer zo vlug uit de voeten kunnen maken. Bij de ouderdom is er soms ook angst voor datgene wat er mogelijk zou kunnen gaan gebeuren, terwijl er nog geen werkelijk gevaar aanwezig is. Daarom zijn vele ouderen ook wat onzeker als zij zich in het verkeer moeten begeven.

De amandelboom gaat bloeien. De bloem van de amandelboom wijst op de grijze haren van veel oude mensen. De bloem van de amandelboom kan heel mooi zijn, maar een ieder weet ook dat de bloesem er maar voor korte tijd is. Ook grijze haren kunnen mooi zijn, maar zij wijzen er ook op dat dit leven voor een groot gedeelte voorbij is en dat er niet veel jaren meer zijn te verwachten. Dit leven gaat snel voorbij. Des te meer is er de oproep om ons voor te bereiden op het einde van dit leven. Ons vooral er op voor te bereiden om God te ontmoeten. En God ontmoeten kunnen we alleen als we ons geborgen mogen weten in het volbrachte werk van Jezus Christus.

De sprinkhaan wordt zichzelf tot last en sleept zich voort. Dit ziet op het feit dat veel bejaarden zich op moeizame wijze voort bewegen en de vaste gang van de jongeren missen. De krachten worden steeds minder en daardoor kost het meer moeite om zich voort te bewegen en met een zekere gang verder te gaan. In alles komt tot uiting dat er in

dit leven steeds minder is te verwachten.

Daarbij komt dan ook dat de eetlust minder wordt, en als we minder eten dan wordt het lichaam ook niet meer zo versterkt als nodig is. De kapperbes helpt niet meer. De kapperbes diende als een middel om de eetlust op te wekken. Maar bij oudere mensen helpt dit niet meer en daardoor worden de krachten minder. Steeds duidelijker wordt in alle dingen dat dit lichaam niet

meer zo goed werkt, dat daardoor soms de geest ook niet meer zo goed werkt en dat we heel veel dingen van dit leven los moeten laten. Maar loslaten van de dingen van dit leven is ook een oproep om ons steeds meer te richten op de toekomst. Onze hoop kan uiteindelijk niet gericht zijn op alles wat dit leven heeft te bieden, maar onze hoop en onze verwachting is gericht op Jezus Christus en Zijn grote toekomst. We kijken met verlangen uit naar datgenen wat de Heere heeft bereid voor allen die in Jezus Christus geloven en uit Zijn genade mogen leven.

STORMEN ZONDER GELUID

*Het is opnieuw november, Heere,
de dagen schimmen aan en uit,
het licht kan 't donker nauw'lijks
wren,
het nachtgewaad der duist're sferen
kent ook een storm zonder geluid.*

*Een storm die opsteekt met de jaren
steeds feller woedt en mij bedreigt.
Gelukkig mag de lucht steeds klaren
waardoor het Licht meer glorie krijgt,
toch dreigen mij de doodsgedaren.*

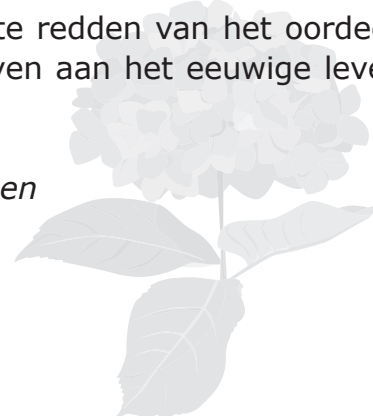
*Het is novemberweer, 't wordt kouder,
de luchten worden grijs getint
en dan, ik weet het, ik word ouder,
bij stormen kraakt soms het gebint,
maar 't wordt mijn oren steeds ver-
trouwer.*

*Weer is 't november, Heere, 't goud
dwaalt stervend neer uit koude
bomen,
ook 't nevelgrijs wordt mij vertrouwd,
geen mens die 't leven hier behoudt.
Uw Deur sluit achter mijn ontkomen.*

A Rodenburg uit BEWAAKT LEVEN
uitg Den Hertog, Houten.

Immers de mens gaat naar zijn eeuwig huis en we hebben hier op aarde geen blijvende stad. Voor ieder mens komt het uur van de dood en de rouwklagers gaan rond op de straat. Voortdurend weer horen we dat mensen overleden zijn en afscheid hebben moeten nemen van dit leven vooral afscheid hebben moeten nemen van hen die hen lief zijn. Ook dat brengt veel verdriet mee, dat banden verbroken worden en dat we elkaar moeten loslaten. Door liefde verbonden maar door de dood van elkaar losgemaakt. Dan beleven we het des te dieper dat de dood een vijand blijft. Ook al weten we wel door het geloof dat door de dood heen ons het leven is bereid, toch doet de dood veel pijn. De dood hoort niet bij het leven en is er bij gekomen door de zonde, door onze zonde. En dan is er alleen troost te vinden in het offer dat Christus bracht om mensen zoals wij zijn te redden van het oordeel en deel te geven aan het eeuwige leven.

*Dirksland,
ds. J. Willemsen*

Belofteprediking van de Erskines (6)

Als er één ding is dat steeds opvalt in de prediking van de beide broers in Schotland, is het wel de verkondiging van de belofte van het Evangelie.

Ik geef door wat Ralph in een andere preek naar voren brengt.

In een preek over de tekst: *'Ik zal hen tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn'* zegt hij onomwonden:

'Dit is de grootste belofte in de hele Bijbel, de meest waardeerbare en meest dierbare schat in de hemel en op de aarde bevattend. O, welk een uitnemende werkelijkheid!

De beloften vliegen als het ware rondom uw hoofd en oren heen: vliegen er ook geen in uw hart? Helaas! Het is treurig dat God, met de beloften in Zijn hand, onder u geen geloof kan krijgen. God heeft nu als het ware een hele reeks van beloften, aan een lijn opgehangen, om allerlei soorten vis te vangen.

Oud zondaar, jong zondaar, man, vrouw of kind, en u allen, die maar vatbaar bent om te kunnen begrijpen wat ik zeg, welke genade u ook nodig hebt, de pijp der beloften (*hier gebruikt Ralph het beeld van een pijpleiding*) om die genade te brengen van Christus tot uw ziel, is aan uw mond. Zult u dan de genade van God afweren?

Waarom ben ik anders hier gekomen dan om u te zeggen dat deze genade een ieder van u wordt aangeboden? Ik zeg u in de naam van de Heere dat Christus ingang zoekt in uw hart".

Wie de belofte verkondigt, verkondigt de Heere Jezus Christus.

In één van zijn preken zegt Ralph het

zo: 'Het evangelie is het gehele samenstel van beloften, waarvan Christus de hele som, het ja en amen is. Ik spreek zelfs tot u, o goddeloze, onchristelijke en tot nog toe verharde, ongelovige zondaar! U hebt evenzeer recht om te komen en om de belofte MET CHRISTUS ER IN, aan te nemen, als ooit een gelovige had, een dag of een uur eer hij geloofde".

In een andere preek horen we: Zie op Christus in de belofte. De belofte is het vat, maar Christus is de schat; de belofte is de beker, maar Christus is het vocht, dat daarin is.

Nog een ander beeld gebruiken de beide broers om dit aan te geven.

'Christus wordt ons in de belofte nabij gebracht, zoals het water uit een fontein door pijpen en buizen de stad in geleid wordt. Christus is de fontein, waarin al de volheid van God woont. De belofte is als een buis. En hoewel nu de fontein in de hemel is, zo is nochtans de buis of de pijp bij de hand en aan uw mond, ja in uw mond en in uw hart, zegt de apostel. Wat blijft er anders over dan dat wij de mond van het geloof aan de buis leggen, want dan zullen wij het water des levens drinken.' Zo klinkt het evangelie van Jesaja door: allen die dorst hebben, kom, drink! Zonder dat u er iets. voor hoeft te betalen. Het is alles gratis. De prijs is al betaald. Door Christus!

Ede

Ds. J. Van Amstel

Bericht van de penningmeester:

In het eerste nummer van dit seizoen, in september, hebben we een oproep gedaan voor een financiële bijdrage. Daarnaast hebben we aan kerkenraden en diaconieën een brief verstuurd met het verzoek om een bijdrage. Voor onze begroting zijn we in grote mate afhankelijk van de bijdragen van u. We zien echter al jaren een dalende trend en we hopen dit jaar op een toename van de bijdragen. We bemerken dat kerkenraden steeds meer moeten bezuinigen en dat diaconieën door de nood plaatselijk en wereldwijd andere prioriteiten gaan stellen. Gelukkig zijn er nog steeds kerken die ons blad van harte ondersteunen en zelf collecteren voor een bijdrage aan ons

blad. De afhankelijkheid houdt ons klein en we zijn erg dankbaar voor alle giften die we krijgen. Daardoor blijft het mogelijk om het blad te blijven uitgeven, iedere maand opnieuw. Mocht u om wat voor reden dan ook het verzoek om een bijdrage hebben gemist, dan kunt u uiteraard dit alsnog doen op rekeningnummer NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis. De begroting 2016 is goedgekeurd door het bestuur en op de site geplaatst. Deze is voor u dus te raadplegen. Als u er vragen over heeft, dan kunt u uiteraard contact met mij opnemen via m.paul9@upcmail.nl

M.C. Paul, penningmeester

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk

Dhr. M. C. Paul, penningmeester, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN, (hervormd), Brandwijk

Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk, tel. 06 27114366.

Tevens adres voor kopij.

e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede

Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada

Ds. L. C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld

Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs

is € 10,00 per jaar; het banknummer is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten

name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag;

opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnementen@krachtnaarkruis.nl of KnK, Anthon van der Horstlaan 56,

3752 VP Bunschoten-Spakenburg; alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl